

ואולם, רבותי, לא רק הקול-קוליעקב כי גם הפנים פני אברהם. נסואינא רגע בדמיונכם להסיר מעל הראש הזה את כל סימני היהדות והשאינו רק את השפם הסצר, ויתגלה לכם מיד אלו הן ה"ט ל ר י מ"ש. ולהיפך, אם תוסיפו לתמונתו הידועה של היטלר את הפאות והזקן וביחוד את היטלר, תמצאו את ר' אברהם היטלר נ"י, לפני שיצא לתרבות רעה...

הוא אשר אמרתי לכם: אם תרצו, הרי זה אמת, בחינת "מהרסיך ומחריביך", ואם לא תרצו הרי זה בלוף אמריקאיי-גרמני, מוצלח מאד!

ותלמידי מת"א. בן-סירא שמו, כותב לי בין שאר הדברים לאמרי: קראתי הידיעה בעתונים: "האדון איש-מלח והדר-הר-מלח (לא המזמר!) קבלו מאת חברת המלח הזכות לנצל את המלח לשם מלח רפואי". ונזכרתי באותו הכפרי, שתרגם את התפילה הידועה מימים נוראים: "הממליח מלחים ולא המלוחה" (הממליך מלכים ולו המלוכה).

אמר עזמות: בימים האלה נפגשתי בתורה אחת נכבדה, שהתפעלה מאד מירושלים ומסביב-תיה ואמרה לי: הכל אצלכם מלכותי, מלך דוד-המלך, בנס שלמה-המלך ואפילו ים-המלך...

לא יאומן כי יסופר: יהודי חרד וכשר מאה למאה, בן למזוג גליצאי, שנהפך לצורר היתודים ולראש הזורה הגרמנית!

ואולם המעשה הזה וגם התמונה טובאים בעי-הונו גרמנית, פולניה וה"פארווערטס" האידי בא-מריקה, וכדי לזכות את הרבים אמסור לכם את כל ספורי-המעשה, בלא חסיר ובלא יתיר, מלה במלה, כפי שהוא מופיע כעתון הפולני:

"לפני שלושה ימים הדפיס העתון הברליני "ארבייטר-בלאט" את תמונתו של היטלר, מלפני א שנים. מתוך התמונה הזו אפשר לראות בנסף, כי כל מה שהיה ידוע עד כה מתולדותיו של הרייכסנצלר הגרמני הוא שוא ושקר.

"היטלר הוא כאמת יהודי. אביו היה מזוג בעירה הסמוכה לבארצוב בגליציה. היטלר הצעיר, שקראו לו בשם "אברהם-מ'לח הסטן" נתחנך על ברכי כי היהדות החרדית והאורתודוכסית. לפני שמונה שנים נתעורר בו החישק הגדול להיות למדינאי, ניתק את קשריו עם בני משפחתו, קרא לעצמו בשם אדולף ועשה לו קריירה בחיים.

"תמונה זו שעלה בידינו להשיגה בקושי רב לאחר שהעתון הברליני "ארבייטר-בלאט" נהרס ע"י הממשלה—מראה את פרצופו ודמות דיוקנו של היטלר לפני עזבו את בית הוריו.

"מתחת לתמונה, שתי חתימות: האחת מימין לשמאל, עברית, והשנייה משמאל לימין—הגרמנית. חקוראים ששמעו את קולו בנאומיו ע"י הרדיו הכירו בודאי את מוצאו היהודי." — עכ"ל.

יהודי חסיד גליצאי, אברדי-משי וירא שמים, בעל פאות ארוכות ומסילסלות וזקן שחור ומגודל וגם ירמולקה שחורה לראשו, בקיצר יהודי יפה אשר שמו בישראל היה אז ר' אברהם היטלר, ועכשיו הוא ידוע ומפורסם בכל העולם בשמו הגרמני האקסקרויצלרי — א ד ו ל פ ה ה י ט ל ר !

המעשה הוא מוזר קצת ומתמיה לא מעט,

העלמין...

אנב בקשי עם הרצח הנורא, נתגלה לי מדרש פליאה. ב"הארץ" מיום ב' 19.6.33 קראתי בין כה השמות הגדולים מחו"ל ששלחו מברקיי-תחומים גם את השם של ה' שו ל ט ן ב י ט א ר (פאריס).

אמנם איני כפי ורגיל בעורכי העתון ההגון בשולטנים ובמלכני מזרח ומערב, ואולם "שולטן" שכזה המכונה "ביטאר", שהוא כנראה מחסידי אומות העולם ואוהב ישראל עד כדי לשלח מברק מבירת צרפת ולהשתתף בצערנו של עם ישראל—אודה לבשתי שלא ראיתי ולא שמעתי.

אולי היתה כאן הכוונה ל"שולטן בית-ד" בפאריז, והמתרגם החרוץ של המברקים שבאו באותיות לטיניות Silton Bitar העתיק ככתבו וכלשונו "שולטן ביטאר", ובמשיכת הסולמוס הדי תיר את "צבאו" של ז'בוטינסקי בפרוץ בכתר מלכות רוממה.

אנב ריחמא, שבח העתון להוסיף ל ש ו ל ט ן ב י ט א ר את תואר הכבוד הראוי לו ה. ה. וכתב רק את האות ה', כלומר: האדון, כלאדם פשוט ורגיל.

אכן, זוהי פגיעה בכבוד השולטן!

ועכשיו רבותי, יש לי הכבוד הרב והד עונג הגדול להציג לפניכם בזה את תמונתו וצילמו של אדם מישראל, שרק לפני שמונה שנים היה

אמר עזמות...

איזה צרור-של-צהוק ומילתא-דבדיחותא מענינא דיומא, כאשר אהבתם, והנה נדחק באמצע מלאך-חיות (במקום עז-מית) ומכין לוויה או שתיים... גם יוס'לה—זמיר ישראל!—נשתתק פתאים וצר —

עוד שיר חזמור אחד היה לו — והנה אבר החזמור לעד — אבד לעד !

אכן מוזר הדבר! זכה יוס'לה רוזנבלט להוביל בעצמו את עצמותיו לקבורה בארץ-ישראל. הוא מצא את המות בים היםות...

איני יודע כיצד אתם, אבל כשאני לעצמי בזמן האחרון, יש לי הרגשה ממש כאילו כל העולם הולך למות. גדול אחרי גדול, לוויה אחר לוויה, ואני—המכסה אני מכס?—כבר הכינותי בשבוע זה את צוואתי... ככו שנאמר בשירי-השירים: כשגוזזים את הככשים רועדים העתודים...

אכן, זהו גורלנו ומזלנו, אנו ההומוריסטים: עלינו למצא ולתפש את החומור בכל מקום. פעם הוא מסתתר בין המצבות ופעם יעלה בדעתו לטפס על התליה... ויש שהוא מרקד לפני הלוויה של אדם גדול וצוחק בפני האנשים החיים הנגררים אחריה. הכדיחה המרה היא איפא יצירה ספריוזית—פעם היא "במטאמא" ופעם היא נדחקת לבית-

פתח - ש י ן - ש א !
זוהי, רבותי, האמרה שלנו בשבוע זה. לא "כמה השעה?" כי אם דוקא "פתח-שין-שא!", זוהי האמרה הקדושה, שנמסרה לנו השבוע מנבואה.

וזהו האוון: יד לפה, אצבע על השפתים ושתיקה יפה!—כך הורנו וציוונו רבותינו הרב כרדכי היושב בשער המלך ור' יעקב שליט"א, שעל יד שער שכם.

לעזא תחפשו מתהת לקו רמזים, קריצות, כוונות, אסמכתות והשערות, לחינם הניסוד והחיר טוט בין השטין.

אסור לדבר: אסור בהחלט, איסור נמור פדאוריינא ומדרבנן, ואסור אפילו לספר שאסרו לנו לדבר!

לעת-עתה, רבותי, אני מיעץ לכם לטובתכם ויטובת הכלל להבליג ולהתאפס ולהתבלם ולהתאזר בשלשה אלה:

שקט, סבלנות וסנדלריבית...
— מתחישין-שא!

והאמינו ה, חכיבי ותכיבותי, כי מדי שבוע, עוד מראשון בשבת, אני מתכוון להגיש לכם לכבוד שב"ס—למרות טרדותי המרובות בעתוננו,